-144- ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា

ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

តុលាការកំពូល

សំណុំរឿង ព្រហ្មទណ្ឌ

លេខ : ៣៥

ចុះថ្ងៃទី១៨ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០១

សាលដីកា

លេខ : ២៤

ចុះថ្ងៃទី១៣ខែមិនា ឆ្នាំ២០០២

តាងនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ

តុលាការកំពូល

បានបើកសវនាការជំនុំជំរះជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី ១៣ ខែមិនា ឆ្នាំ២០០២ ដោយមានសមាសភាពក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះ ដូចតទៅ :

១ - ឯកឧត្តម ឃឹម ប៉ុណ្ណ ប្រធាន

២ - លោក ឈឹម ស៊ីផល ចៅក្រម

៣ - លោក ទៀល មួន ចៅក្រម

៤ - លោក សោម សិរីវឌ្ឍ ចៅក្រម

៥ - លោក យស់ សួខៀន ចៅក្រមរបាយការណ៍

អ្នកស្រី សុផុន សុមានីកា ក្រឡាបញ្ជី

តំណាងមហាអយ្យការ

ឯកឧត្តម ដួន ស៊ុនទៀង អគ្គព្រះរាជអាជ្ញារង

ដើម្បីជំនុំជំរះលើបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ៩២ ចុះថ្ងៃទី០៥ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០០ របស់អគ្គព្រះរាជអាជ្ញាសាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលប្តឹងមិនសុខចិត្តពីសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ ២២១ ចុះថ្ងៃទី០៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០០ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍លើសេចក្តីសំរេច បង់ប្រាក់ពិន័យទៅឲ្យឈ្មោះ - ទិន ពឿន តំណាងការិយាល័យជលផលខេត្តតាកែវ និងសំណុំរឿងព្រហ្មទណ្ឌលេខ ៣៥ ចុះថ្ងៃទី១៨ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០១ របស់តុលាការកំពូល ។

១ - ជនជាប់ចោទឈ្មោះទឺវ ម៉ៅ "ចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ" ភេទប្រុស អាយុ ៤៦ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ របររកស៊ីធ្វើស្រែ កើតនៅភូមិតាមែង ឃុំជំរះពេន ស្រុកសំរោង ខេត្តតាកែវ ទីលំនៅសព្វថ្ងៃនៅភូមិក្រាំងស្តៅ ឃុំសឹង្ហ ស្រុកសំរោង ខេត្តតាកែវ ។ ឪពុកឈ្មោះ កៀង ទឺវ "ស" ម្តាយឈ្មោះប៉ិច អ៊ឹក "ស" ប្រពន្ធឈ្មោះចាយ គឹម មានកូន០៦នាក់ ។

២ - ជនជាប់ចោទឈ្មោះដុំ កែវ "ចុងបណ្តឹងសាទុក្ខ" ភេទប្រុស អាយុ៣៥ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ របររកស៊ីធ្វើស្រែ កើតនៅភូមិស្រីប្រសើរ ឃុំស្លា ស្រុកសំរោង ខេត្តតាកែវ ទីលំនៅសព្វថ្ងៃនៅភូមិក្រាំងស្តៅ ឃុំសឹង្ហ ស្រុកសំរោង ខេត្តតាកែវ ។ ឪពុកឈ្មោះដុំ សួង "ស" ម្តាយឈ្មោះខៀវ កៀក "រ" ប្រពន្ធឈ្មោះខាន់ ផល មានកូន០១នាក់ ។

- ត្រូវចោទពីបទ : ធ្វើនេសាទដោយប្រើខ្សែភ្លើងឆក់ត្រី ប្រព្រឹត្តនៅចំណុចកោះរោគ ឃុំបារាយណ៍ ស្រុកដូនកែវ ខេត្តតាកែវ កាលពីថ្ងៃទី០៤-០២-៩៩ បទល្មើសដែលមានចែងតាមបញ្ញត្តិមាត្រា៣៩ នៃក្រឹត្យច្បាប់លេខ ៣៣ក្រ.ច ចុះថ្ងៃទី០៩-៣-៨៧ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងវិស័យជលផល ។

- មេធាវី : គ្មាន

- អគ្គព្រះរាជអាជ្ញាអមសាលាឧទ្ធរណ៍ "ម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខ" លេខ១៩២ ចុះថ្ងៃទី - ០៥-១០-២០០០ ។

- ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី លោក វិន ហឿន តំណាងការិយាល័យជលផល ខេត្តតាកែវ ផ្ទេរសិទ្ធិឱ្យរូប តំណាង ។

- មេធាវី : គ្មាន

- តាមពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី០៤-០២-៩៩ របស់ប្រធានការិយាល័យជលផល ខេត្តតាកែវ ប្តឹងពីឈ្មោះ ទីវ ម៉ៅ និងឈ្មោះ ជុំ កែវ ពីបទធ្វើនេសាទដោយប្រើខ្សែភ្លើងឆក់ បង្កមហន្តរាយដល់ប្រភពករធនជលផល ។ ក្នុងករណីខាងលើប្តឹងពីឈ្មោះ ទីវ ម៉ៅ និងឈ្មោះ ជុំ កែវនេះ ពិន័យជាប្រាក់ក្នុងម្នាក់ៗ ៣០០.០០០រៀល រឹបអូសជាទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋនូវវត្ថុតាង បទល្មើសទាំងអស់ និងដាក់ពន្ធនាគាររយៈពេល៣ខែ បន្ថែមលើប្រាក់ពិន័យ ។

- បានឃើញសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងអយ្យការអមតុលាការខេត្ត តាកែវសំរេច : តាមស្តាប់ចម្លើយជនល្មើស ចម្លើយដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី ចម្លើយសាក្សី និងភស្តុតាងផ្សេងៗ បញ្ជាក់ថា ជនល្មើសទាំងពីររូបពិតជាបានប្រព្រឹត្តបទល្មើស ធ្វើនេសាទដោយប្រើខ្សែភ្លើងឆក់ត្រី ប្រព្រឹត្តនៅចំណុចកោះរោគ ឃុំបារាយណ៍ ស្រុកដូនកែវ ខេត្តតាកែវ កាលពីថ្ងៃទី០៤-០២-៩៩ ប្រាកដមែន ហើយពេលនេះដែរ ក្នុងនាមព្រះរាជអាជ្ញា នៅតែចោទប្រកាន់ជនល្មើសទាំងពីររូបនេះ តាមដីកាចោទប្រកាន់លេខ ៥៦អ.ក៩៩ ចុះថ្ងៃទី០៥-០២-៩៩ ហើយសុំឱ្យតុលាការវិនិច្ឆ័យសេចក្តី ដោយដាក់ទោសជនល្មើសទាំងពីររូបនេះទៅតាមច្បាប់យ៉ាងតឹងរឹងបំផុត ។

- បានឃើញសាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ ០៣ "ខ" ចុះថ្ងៃទី០៥-០២-៩៩ របស់តុលាការខេត្តតាកែវ ដែលមានខ្លឹមសារសំរេចដូចតទៅ :

១- ផ្តន្ទាទោសជនជាប់ចោទឈ្មោះ ទីវ ម៉ៅ និងឈ្មោះ ជុំ កែវ ដាក់ពន្ធនាគារកំណត់០៦ខែក្នុងម្នាក់ៗ តែទោសនេះត្រូវព្យួរនិងសាកល្បងរយៈពេល០៥ឆ្នាំក្នុងម្នាក់ៗ ពីបទធ្វើនេសាទដោយប្រើខ្សែភ្លើងឆក់ត្រី ប្រព្រឹត្តនៅចំណុចកោះរោគ ឃុំបារាយណ៍ ស្រុកដូនកែវ ខេត្តតាកែវ កាលពីថ្ងៃទី០៤-០២-៩៩ តាមមាត្រា ៣៩ នៃក្រឹត្យច្បាប់លេខ ៣៣ក្រ.ចចុះថ្ងៃទី០៩-៣-៨៧ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងវិស័យជលផល និងមាត្រា ៧០ នៃច្បាប់ព្រហ្មទណ្ឌអន្តរកាល ។

២- បង្គាប់ឱ្យទណ្ឌិតឈ្មោះ ទីវ ម៉ៅ និងឈ្មោះ ជុំ កែវ បង់ប្រាក់ពិន័យក្នុងម្នាក់ៗ - ២០០.០០០រៀល សរុប ៤០០.០០០រៀលឱ្យទៅលោក វិន ហឿន តំណាងការិយាល័យជលផល ខេត្តតាកែវ តាមមាត្រា ១៧, ៣៩ នៃក្រឹត្យច្បាប់លេខ ៣៣ក្រ.ចចុះថ្ងៃទី០៩-៣-៨៧ ស្តីពីវិស័យជលផល ។

៣- វត្ថុតាងដូចមាន ដងឆក់ត្រីពីរគូ អាគុយពីរគ្រឿង១២វ៉ុល៥០អំពែរមួយគ្រឿង និង១២វ៉ុល៤០អំពែរមួយគ្រឿង និងឧបករណ៍តំឡើងភ្លើងពីរគ្រឿងត្រូវរឹបអូសនិងបំផ្លាញចោល ។

សាលក្រមនេះជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈ ចំពោះមុខគូក្តីទុកសិទ្ធិប្តឹងឧទ្ធរណ៍ក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

- បានឃើញបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ ១៤ ចុះថ្ងៃទី១១-០២-៩៩ របស់ឈ្មោះវិន ហឿន តវ៉ាពីសាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ ០៣ "ខ" ចុះថ្ងៃទី០៥-០២-៩៩ របស់តុលាការខេត្ត តាកែវ លើសេចក្តីសំរេចទាំងមូល ។

- បានឃើញសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការអមសាលាឧទ្ធរណ៍ថា :

១- ទទួលបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ ១៤ ចុះថ្ងៃទី ១១-០២-៩៩ របស់ដើមបណ្តឹង ឈ្មោះ វិន ហឿន តំណាងឱ្យការិយាល័យជលផល ខេត្តតាកែវ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ តែបដិសេធចោលដោយទាស់និងគតិច្បាប់ ។

២- តម្កល់សាលក្រមលេខ ០៣ "ខ" ចុះថ្ងៃទី ០៥-០២-៩៩ របស់ តុលាការខេត្ត តាកែវ ទុកជាបានការតទៅ ។

- បានឃើញសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ ២២១ ចុះថ្ងៃទី ០៨-៩-២០០០ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ដែលមានខ្លឹមសារសេចក្តីសំរេចដូចតទៅ :

១- ទទួលពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចុះថ្ងៃទី ១១-០២-៩៩ របស់ឈ្មោះវិន ហឿន ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ច្បាប់ តែបដិសេធចោលដោយទាស់នឹងគតិច្បាប់ ។

២- តម្កល់សាលក្រមព្រហ្មទណ្ឌលេខ ០៣ "ខ" ចុះថ្ងៃទី ០៥-០២-៩៩ របស់តុលាការខេត្ត តាកែវ ទុកជាបានការដដែល ។

៣- សាលដីកានេះជំនុំជំរះនិងប្រកាសជាសាធារណៈ កំបាំងមុខជនជាប់ចោទនិងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី បើកផ្លូវប្តឹងតវ៉ាតាមកំណត់ច្បាប់ ។

- បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ៩២ ចុះថ្ងៃទី០៥-១០-២០០០ របស់អគ្គព្រះរាជអាជ្ញាអមសាលាឧទ្ធរណ៍ តវ៉ាពីសាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ ២២១ ចុះថ្ងៃទី ០៨-០៩-២០០០ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ លើសេចក្តីសំរេចបង់ប្រាក់ពិន័យទៅឱ្យឈ្មោះវិន ហឿន តំណាងការិយាល័យជលផលខេត្ត តាកែវ ។

- បានឃើញសារណាចុះថ្ងៃទី ២៩-១២-២០០០ របស់អគ្គព្រះរាជអាជ្ញាអម សាលាឧទ្ធរណ៍ ធ្វើឡើងត្រឹមត្រូវតាមកំណត់ច្បាប់ ។

- បានឃើញសារណាតបចុះថ្ងៃទី ១០-០៩-២០០១ របស់ឈ្មោះទី ម៉ៅ និង ជុំ កែវ ធ្វើឡើងត្រឹមត្រូវតាមកំណត់ច្បាប់ ។

- បានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

- បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការអមតុលាការកំពូលថា :

បណ្តឹងសាទុក្ខលើចំណុចប្រាក់ពិន័យបង់ឱ្យឈ្មោះវិន ហឿន តំណាងការិយាល័យជលផល

ខេត្តតាកែវ ។ ធម្មតាប្រាក់ពិន័យក៏ជាទោសមួយដែរ ត្រូវបង់ឱ្យអង្គភាពគ្រប់គ្រងវិស័យជលផល

ដូច្នេះ ៈ បណ្តឹងសាទុក្ខរបស់ឯកឧត្តមអគ្គព្រះរាជអាជ្ញាអមសាលាឧទ្ធរណ៍ ធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ គប្បីទទួលយកមកពិនិត្យពិចារណា ។

. តម្កល់សាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ ២២១ ចុះថ្ងៃទី០៨-៩-២០០០ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ទុកជាបានការ លើកលែងតែចំណុចទី២ នៃសាលក្រមលេខ ០៣ "ខ" ចុះថ្ងៃទី០៥-០២-៩៩ របស់តុលាការខេត្តតាកែវដែលត្រូវកែប្រែ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ច្បាប់ ។

- បានស្តាប់សារណារបស់អគ្គព្រះរាជអាជ្ញាសាលាឧទ្ធរណ៍
- បានស្តាប់សារណាតបរបស់ជនជាប់ចោទឈ្មោះវ៉ៃ ម៉ៅ និងស៊ុំ កែវ
- បានស្តាប់ចម្លើយអះអាងរបស់លោកឈុប សំណាង លើកឡើងនាពេលសវនាការថា ៈ

ខ្ញុំបាទពុំមានយោបល់អ្វីទេ ព្រោះឈ្មោះទាំងពីរនាក់នេះបានបង់ប្រាក់ពិន័យទៅឱ្យស្នាក់ការជលផល ខេត្តតាកែវរួចហើយពុំឃើញនោះបង់ចូលជាថវិការដ្ឋហើយដែរ និងម៉្យាងទៀតអ្នកទាំងពីរក៏ឈប់ប្រព្រឹត្តខុសអំពើល្មើសនេះតទៅទៀតដែរ ។

- បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានបន្ថែមរបស់តំណាងមហាអយ្យការនាពេលសវនាការថា ៈ

ពុំមានយោបល់អ្វីបន្ថែមទៀតទេ ។

- ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍
- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋាន របស់តំណាងមហាអយ្យការ
- ក្រោយពីបានស្តាប់សារណារបស់ឯកឧត្តមអគ្គព្រះរាជអាជ្ញាអមសាលាឧទ្ធរណ៍ សារណារបស់ជនជាប់ចោទ និងចម្លើយរបស់ដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណី .
- ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

តុលាការកំពូល

- យល់ឃើញថា បណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ៩២ ចុះថ្ងៃទី០៥-១០-២០០០ របស់ឯកឧត្តមអគ្គព្រះរាជអាជ្ញាអមសាលាឧទ្ធរណ៍ ស្ថិតក្នុងកំណត់ច្បាប់ តុលាការកំពូលអាចលើករឿងនេះមកជំនុំជំរះតាមមាត្រា ១៤នៃច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និងសកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្តី ។

- យល់ឃើញថា មានភស្តុតាង ក៏ដូចចម្លើយសារភាពរបស់ជនជាប់ចោទថា ខ្លួនពិតជាបានយកឧបករណ៍ប្រើដោយខ្សែភ្លើងទៅឆក់ត្រីខុសច្បាប់ នៅចំណុចភូមិកោះទ្រាក ឃុំបារាយណ៍ ស្រុកដូនកែវ ខេត្តតាកែវ កាលពីថ្ងៃទី០៤-០២-៩៩ ប្រាកដមែន ។

- យល់ឃើញថា ការដែលតុលាការខេត្តតាកែវសំរេចរឹបអូសវត្ថុតាងមាន ដងឆក់ត្រី អាគុយពីរគ្រឿង និងឧបករណ៍តម្លើងភ្លើងពីរគ្រឿង ហើយត្រូវបំផ្លាញចោលនោះ គឺពុំត្រឹមត្រូវទេ ដើម្បីជាប្រយោជន៍ថវិកាជាតិ តុលាការកំពូលគប្បីពិចារណា ។

- យល់ឃើញថា ប្រាក់ពិន័យ អង្គភាពជលផលខេត្តតាកែវបានពិន័យដល់ជនល្មើសតាំងពីថ្ងៃទី០៥-០២-៩៩មក ដែលមានបណ្ណពិន័យត្រឹមត្រូវ ប៉ុន្តែតុលាការខេត្តតាកែវបែរជាសំរេចឱ្យបង់ប្រាក់ពិន័យនេះទៅតំណាងជលផលខេត្តតាកែវវិញ ដែលគប្បីតុលាការកំពូលធ្វើការកែតម្រូវ ។

- យល់ឃើញថា ជនជាប់ចោទឈ្មោះ ទីវ ម៉ៅ និងឈ្មោះ ជុំ ម៉កវ បានធ្វើសារណាជូនមកតុលាការកំពូលរួចហើយក្តី ប៉ុន្តែពុំបានចូលរួមក្នុងសវនាការនេះទេ តុលាការកំពូលជំនុំជំរះកំបាំងមុខ ប៉ុន្តែចាត់ទុកជាចំពោះមុខ ។

- យល់ឃើញថា សាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ ២២១ ចុះថ្ងៃទី០៨-៥-២០០០ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ដែលបានសំរេចសេចក្តីមកនេះមានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ និងគតិច្បាប់ខ្លះ ។

ហេតុដូច្នេះ

វិនិច្ឆ័យសេចក្តីចំពោះមុខតំណាងជលផលខេត្ត កំបាំងមុខ
ជនជាប់ចោទ ប៉ុន្តែចាត់ទុកជាចំពោះមុខ

១- ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ៩២ ចុះថ្ងៃទី០៥-១០-២០០០ របស់ឯកឧត្តមអគ្គព្រះរាជអាជ្ញាអមសាលាឧទ្ធរណ៍ ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ និងគតិច្បាប់ ។

២- តម្កល់សាលដីកាព្រហ្មទណ្ឌលេខ ២២១ ចុះថ្ងៃទី០៨-៥-២០០០ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ ទុកជាបានការ ដោយកែតម្រូវចំណុចទី២នៃសាលក្រមលេខ ០៣ "ខ" ចុះថ្ងៃទី០៥-០២-៩៩ របស់តុលាការខេត្តតាកែវទៅជាបង្គាប់ឱ្យទណ្ឌិតឈ្មោះ ទីវ ម៉ៅ និងឈ្មោះ ជុំ ម៉កវ បង់ប្រាក់ពិន័យក្នុងម្នាក់ ២០០.០០០រៀល សរុប ៤០០.០០០រៀល ទៅឱ្យការិយាល័យជលផលខេត្តតាកែវ និងចំណុចទី៣ វត្ថុតាងមានអាគុយពីរគ្រឿង ១២វ៉ុល៥០អំពែរមួយគ្រឿង និង១២វ៉ុល៤០អំពែរមួយគ្រឿងត្រូវរឹបអូសទុកជាទ្រព្យសម្បត្តិរដ្ឋ ។

៣- សាលដីកានេះប្រកាសនាសវនាការជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី ១៣ ខែ មិនា ឆ្នាំ ២០០២ ។